

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Popescu Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Gheorghe, persoană interesată Palamarciuc Boris privind constatarea faptului cu valoare juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Palamarciuc Boris, casată hotărîrea Judecătoriei Telenești din 24 iulie 2015 cu dispunerea scoaterii cererii de pe rol,

c o n s t a t ă:

La 25 mai 2015, petiționarul Popescu Gheorghe a depus cerere privind constatarea faptului cu valoare juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că s-a născut la 02 octombrie 1963, în satul Verejeni r-ul Telenești, în actul de identitate și în toate celelalte documente este indicat ca Popescu Gheorghe, însă, în satul unde locuiește, toți care îl cunosc îl numesc Popescu Iurii, deoarece cînd a fost botezat la biserică părinții au declarat că doresc să-i pună numele Iurii, iar, părintele l-a botezat cu numele de Gheorghe și astfel în documentele de identitate este indicat ca Gheorghe, pe cînd în toți îl cunosc și îl numesc Iurii.

Petiționarul afirmă că în legătură cu cele indicate, acesta întîlnește dificultăți, deoarece a dat cu împrumut lui Palamarciuc Boris sume de bani, pe care nu le poate recupera din cauza numelor diferite din acte și recipise.

Popescu Gheorghe solicită constatarea faptului cu valoare juridică precum că Popescu Gheorghe din actul de identitate și Popescu Iurie din recipisă este una și aceeași persoană.

Prin hotărîrea Judecătoriei Telenești din 24 iulie 2015, a fost admisă cerere depusă de către Popescu Gheorghe, s-a constatat faptul că Popescu Gheorghe,

născut la 02 octombrie 1963, domiciliat în satul Verejeni, r-ul Telenești, indicat în buletinul de identitate și permisul de conducere și Popescu Iurii indicat în recipisa eliberată de Palamarciuc Boris la data de 30 octombrie 2013 privind luarea cu împrumut a sumei de 400 euro, este una și aceeași persoană.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Palamarciuc Boris, casată hotărârea Judecătorei Telenești din 24 iulie 2015 cu dispunerea scoaterii cererii de pe rol.

La 09 februarie 2016, Popescu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015 cu menținerea hotărârii Judecătorei Telenești din 24 iulie 2015.

În motivarea cererii de recurs a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece Curtea de Apel Bălți a examinat cauza unilateral, neobiectiv, fără a se expune asupra tuturor argumentelor invocate de către părțile în proces.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Popescu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Popescu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul

nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Popescu Gheorghe ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Popescu Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea